

viděla jsem ptáka nad tebe krásnějšího.¹⁾ Škoda jen, že neumíš zpívatí. Kdybys měla krásný hlas, měli by tě učiniti královnou všeho ptactva.“ Tato chvála lichotila vráně, i dala se ze samé radosti do krákání. Ale sotva že svůj zobák otevřela, vypadl jí sýr. Liška sýr rychle zvedla, sežrala jej a vysmála se bláhové vráně.

Aufg. Dieje Fabel erzählt a) der Hase, b) der Fuchs.

35. Podivný recept.

Jednoho dne zastavil sedláček svůj vůz, tažený dvěma voly, před městskou lékárnou, složil s vozu pozorně veliké dvěře do světnice a zanesl je do lékárny. Lékárník se tomu velice divil a tázal se sedláka, co s těmi dveřmi chce. Sedláček pravil, že byl u jeho nemocné ženy lékař a že jí chtěl předepsati něco k užívání; ale v celém domě prý nebylo ani péra, ani inkoustu a papíru, jen křída. Tu prý pan doktor napsal recept na dvěře do světnice vedoucí, a teď prý aby pan lékárník byl tak laskav a aby to užívání uvařil. — Inu, jen když to pomohlo! Blaze tomu, kdo si v nouzi pomoci dovede!

Aufg. Der Apotheker erzählt dieje Anekdote und bedient sich dabei der directen Rede.

36. Chromý a slepý.

Chromý a slepý, stojíce u řeky, chtěli dostati se na druhý břeh. „Vidím zde sice brod,“ pravil chromý, „ale voda je přece trochu hluboká a mohla by podraziti slabé nohy mé.“

„Síly v nohou mám dosti,“ odpověděl slepý, „ale bojím se, abych nezašel do hlubiny.“

„Víš-li co,“ pravil nyní chromý, „vezmi mě na záda, a tak tvé nohy mne ponosou a mé oči tebe povedou.“ —

Stalo se podle rady té a bylo pomozeno oběma.

Aufg. Statt der directen Rede gebrauchet die indirecte.

37. Umrleí lebka.

Mladý kníže, který si na své kráse a svém bohatství mnoho zakládal, honil jednou v pusté krajině. Tu spatřil

¹⁾ = ichöner als du.